

Odůvodnění

I. OBECNÁ ČÁST

a) Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace

1. Důvod předložení

- **Název**
Vyhláška o zkouškách a odměně mediátora
- **Identifikace problému, cílů, kterých má být dosaženo, rizik spojených s nečinností**

Připravovaná vyhláška se vydává k provedení zákona č. 202/2012 Sb., o mediaci a o změně některých zákonů (zákon o mediaci), který Ministerstvo spravedlnosti zmocňuje k tomu, aby prováděcím právním předpisem ve formě vyhlášky stanovilo náležitosti zkoušky mediátora a zkoušky z rodinné mediace, včetně náležitostí žádosti o vykonání zkoušky, způsobu jmenování zkušebních komisařů a způsobu provádění zkoušek, a dále výši odměny za první setkání s mediátorem nařízené soudem.

Cílem vyhlášky je poskytnout zkouškám mediátorů základní organizační rámec, tedy stanovit podmínky, za kterých budou moci zkoušku mediátora a zkoušku z rodinné mediace vykonat. Návrh vyhlášky rovněž určuje výši odměny za první setkání s mediátorem nařízené soudem. Zákon přiznává soudům v určitých případech možnost nařídít účastníkům civilního soudního řízení setkání se zapsaným mediátorem v rozsahu tří hodin, přičemž mediátorovi bude v takovém případě náležet odměna, jejíž výše bude regulována. Bez přijetí vyhlášky by neexistovala právní úprava, na jejímž základě by bylo možné určit výši odměny mediátora za toto setkání, kterou navíc za účastníka osvobozeného od soudních poplatků hradí stát.

Předkládaná vyhláška tedy představuje zcela novou právní úpravu a její přijetí je nezbytné pro řádné fungování institutu mediace jako nového alternativního způsobu řešení sporů.

2. Návrh variant řešení

Nulová varianta

Vzhledem k tomu, že přijetí vyhlášky ukládá zákon o mediaci, nepřichází nulová varianta v úvahu. Důsledkem nulové varianty by byla nemožnost vykonání zkoušek mediátora a zkoušek z rodinné mediace, což by znamenalo, že do seznamu mediátorů by nemohli být zapisováni žádní noví mediátoři (s výjimkou hostujících mediátorů). Dalším důsledkem nulové varianty by bylo, že by nebylo možné stanovit výši odměny za první setkání s mediátorem nařízené soudem.

Variantní řešení jednotlivých problémů

a) *Forma zkoušky mediátora*

VARIANTA I.:

Zkouška mediátora bude písemná.

VARIANTA II.:

Zkouška mediátora bude ústní.

VARIANTA III.:

Zkouška mediátora bude mít ústní i písemnou část.

Výhodou písemných testů je, že v poměrně krátké době umožňují vyzkoušet velké množství uchazečů a navíc jsou maximálně objektivní. Na druhou stranu však při nich není možné posoudit komunikační a mediační dovednosti uchazeče, které jsou základem práce mediátora, a zvládnání různých krizových situací, se kterými se může ve své praxi mediátor setkat. Z tohoto důvodu se čistě písemná forma zkoušky nejeví jako vhodná. Výhradně ústní forma zkoušky zase není vhodná zejména z toho důvodu, že je časově příliš náročná a méně objektivní než písemná forma. Provedení zkoušek by kladlo na jejich organizátora neúměrné finanční i časové nároky.

Jako nejvhodnější a nejefektivnější se jeví kombinace písemného testu, kterým budou ověřeny znalosti uchazečů v oblasti mediace a právního přehledu, a ústní zkoušky, při které budou ověřeny mediační dovednosti uchazečů. Odborníci na mediaci se navíc shodují v tom, že součástí zkoušky by měla být i praktická demonstrace, při které uchazeč názorně předvádí mediační dovednosti a použití jednotlivých technik.

Závěr: Doporučuje se přijmout variantu III.

b) Forma zkoušky z rodinné mediace

VARIANTA I.:

Zkouška z rodinné mediace bude písemná.

VARIANTA II.:

Zkouška z rodinné mediace bude ústní.

VARIANTA III.:

Zkouška z rodinné mediace bude mít ústní i písemnou část.

Pokud jde o zkoušku z rodinné mediace, jakožto zvláštní doplňkovou zkoušku ke zkoušce mediátora, nejeví se jako nezbytné absolvovat písemný test. Zkoušku z rodinné mediace bude moci vykonat pouze uchazeč, který úspěšně složil zkoušku mediátora, a lze tedy oprávněně předpokládat, že disponuje potřebnými teoretickými znalostmi. Zkouška z rodinné mediace nebude obsahově tak rozsáhlá jako zkouška mediátora a je tedy možné, aby všechny důležité aspekty rodinné mediace mohly být přezkoušeny ústní formou. Tím současně odpadnou organizační potíže zajišťování dvoukolové formy zkoušky.

Závěr: Doporučuje se přijmout variantu II.

c) Míra podrobnosti vyhlášky

VARIANTA I.:

Vyhláškou bude stanoven seznam zkušebních otázek.

VARIANTA II.:

Vyhláška stanoví oblasti, z nichž budou zkušební otázky vypracovány.

Pokud by vyhláška obsahovala seznam všech zkušebních otázek, zvýšila by se právní jistota uchazečů a usnadnila by se jejich příprava na zkoušky. Nevýhodou takového řešení je, že vyhláška by musela být velice rozsáhlá a navíc by bylo velice zdoluhavé reagovat na případné změny v dotčených právních předpisech a v mediační praxi. Stanovení co možná nejobecnějších okruhů témat sice klade na uchazeče zvýšené nároky, z hlediska efektivity právní regulace je však bezpochyby vhodnější.

Závěr: Doporučuje se přijmout variantu II.

d) *Výše odměny za první setkání se zapsaným mediátorem*

VARIANTA I.:

Výše odměny bude nejvýše 100,- Kč za hodinu.

VARIANTA II.:

Výše odměny bude činit nejvýše 500,- Kč za hodinu.

VARIANTA III.:

Výše odměny bude činit nejvýše 1 000,- Kč za hodinu.

VARIANTA IV.:

Výše odměny bude činit více než 1 000,- Kč za hodinu.

Vzhledem k tomu, že odměnu mediátora za soudem nařízené první setkání budou dle zákona o mediaci hradit účastníci soudního řízení, je stanovení výše této odměny velice důležité. Je třeba nalézt takové řešení, které na jedné straně neúměrně nezatíží účastníky řízení a na druhé straně poskytne mediátorovi takovou odměnu, která alespoň z větší části pokryje jeho náklady. Mezi konzultovanými subjekty panovala shoda na tom, že lze po mediátorech požadovat, aby provedli mediaci za sníženou cenu, neboť tímto způsobem získají potenciální klienty. Vyskytly se i návrhy, že mediace by v tomto případě mohla být poskytována zcela bezplatně, což ovšem naráží na zákaz nucené práce garantovaný Listinou základních práv a svobod. Výše odměny do 100,- Kč za hodinu je spíše symbolická a panuje zde značné riziko, že ze strany mediátorů by docházelo k záměrnému protahování mediace ve snaze o pokračování v mediaci za smluvních podmínek po uplynutí prvních tří hodin. Na druhou stranu odměna dosahující či přesahující částku 1 000,- Kč za hodinu se jeví jako příliš vysoká a pro některé účastníky řízení zcela nepřijatelná. Po zhodnocení výše uvedených kritérií se jako nejvhodnější jeví varianta II.

Závěr: Doporučuje se přijmout variantu II.

• **Konzultace**

Návrh vyhlášky byl konzultován v rámci pracovní skupiny, která byla zřízena pro přípravu návrhu zákona o mediaci. Zastoupení v pracovní skupině měla Soudcovská unie ČR, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Česká advokátní komora, Asociace mediátorů ČR, Evropský institut pro smír, mediaci a rozhodčí řízení, Conflict Management International,

Institut mediace a Probační a mediační služba. Členy pracovní skupiny byli i advokáti a mediátoři.

b) Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy se zákonem, k jehož provedení je navržena, včetně souladu se zákonným zmocněním k jejímu vydání, a zároveň zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaná právní úprava byla vypracována na základě zmocnění obsaženého v § 24 odst. 2 zákona č. 202/2012 Sb., o mediaci a o změně některých zákonů (zákon o mediaci). Návrh je s tímto zmocněním plně v souladu.

Předložený návrh vyhlášky není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky a mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, ani s právem Evropské unie.

Na kvalifikační předpoklady, a tedy i zkoušky mediátorů, se vztahují čl. 49 a násl. a čl. 56 a násl. Smlouvy o fungování EU, rámcově též směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací. Předložený návrh je s těmito předpisy v souladu.

Zákon, k jehož provedení se tato vyhláška vydává, je transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech. Tato směrnice žádným způsobem problematiku organizace zkoušek mediátorů a jejich obsah neupravuje.

c) Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Stanovení výše odměny za první setkání s mediátorem nařízené soudem bude mít za následek navýšení výdajů státního rozpočtu, neboť za účastníky, u nichž bude předpoklad pro osvobození od soudních poplatků, bude tuto odměnu hradit stát prostřednictvím soudů. V této chvíli ovšem nelze tento dopad vyčíslit, neboť nelze kvalifikovaně odhadnout, v jaké míře bude soudy tento nový institut využíván, ani jaké procento účastníků řízení by bylo v těchto případech osvobozeno od soudních poplatků. V ostatních oblastech je návrh vyhlášky neutrální, s výjimkou finančních požadavků na zajištění zkoušek, které však již byly vyčísleny v důvodové zprávě k návrhu zákona o mediaci.

Finanční požadavky budou hrazeny v rámci rozpočtu kapitoly 336 Ministerstvo spravedlnosti na příslušný rok.

d) Zhodnocení dopadů navrhované právní úpravy ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Navrhovaná právní úprava je ve vztahu k rovnosti mužů a žen neutrální. Dopadá na všechny zájemce o vykonání zkoušky mediátora a zkoušky z rodinné mediace bez rozdílu pohlaví.

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K § 1

Vymezení předmětu úpravy je dáno zněním zmocňovacího ustanovení. Vyhláška v souladu se zákonem o mediaci stanoví organizační náležitosti zajištění a výkonu zkoušek. Zkouška mediátora a zkouška z rodinné mediace budou upraveny jednotně, přičemž v ojedinělých případech si odlišná povaha zkoušky z rodinné mediace vyžádá zvláštní úpravu.

K § 2

Na rozdíl od zkoušky mediátora, která se bude skládat z písemné a ústní části, se zkouška z rodinné mediace bude skládat pouze z ústní části. Obsahem písemné části bude právní rámec a teoretický základ mediace a není dán důvod, aby mediátor, který bude chtít vykonat zkoušku z rodinné mediace, musel znovu opakovat písemnou část zkoušky.

Vyhláška neobsahuje taxativní výčet zkušebních otázek, ale pouze obecné vymezení okruhů témat. Opačné řešení by mělo za následek neúměrné navýšení rozsahu vyhlášky a neumožňovalo by pružně reagovat na případné změny právní úpravy a na nové postupy a trendy v oblasti mediace. Přesto, že velkou část okruhů témat uvedených v § 2 odst. 2 vyhlášky tvoří různá právní odvětví, budou při zkoušce prověřovány základní právní znalosti z těchto odvětví, které souvisí s procesem mediace.

K § 3

Zkoušku z rodinné mediace lze vykonat buď v krátké časové návaznosti na zkoušku mediátora, nebo zcela samostatně. V druhém případě má uchazeč povinnost přiložit k žádosti o vykonání zkoušky ověřenou kopii osvědčení o vykonání zkoušky mediátora, neboť v takovém případě má uchazeč v době podání žádosti o vykonání zkoušky z rodinné mediace zkoušku mediátora úspěšně absolvovanou.

K žádosti o vykonání zkoušky je potřeba připojit rovněž doklad o zaplacení poplatku za přípuštění ke zkoušce, neboť ten musí být podle zákona o mediaci uhrazen ještě před skládáním zkoušky. Uchazeč je povinen k žádosti o vykonání zkoušky připojit rovněž informaci o dosaženém vzdělání nebo absolvovaném školení v mediaci, případně o vykonávané praxi v této oblasti (např. životopis), což zkušební komisi umožní získat větší přehled o dosavadních zkušenostech, dovednostech a celkovém zaměření uchazeče. Vzdělání ani praxe ale není podmínkou přípuštění ke zkoušce a nebude mít ani žádný vliv na hodnocení uchazeče. Vzhledem k tomu, že jedním z předpokladů zápisu fyzické osoby do seznamu mediátorů je podle zákona o mediaci ukončené vysokoškolské vzdělání v magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu, je k žádosti o vykonání zkoušky potřeba přiložit rovněž doklad o absolvování takového studia nebo alespoň potvrzení o studiu.

Každý žadatel o vykonání zkoušky mediátora musí být odpovědný za úplnost své žádosti, proto vyhláška stanoví, že k žádosti, ke které není připojen některý ze stanovených dokladů, se nepřihlíží. Sankce nepřihlížení k žádosti se však nevztahuje na případy neuvedení informace o vzdělání, školení či praxi v mediaci nebo nedoložení dokladu o ukončeném vysokoškolském studiu či potvrzení o studiu.

Vyhláška připouští možnost, aby Ministerstvo spravedlnosti uchazeče nejpozději 3 týdny přede dnem konání ústní části zkoušky (tedy v době, kdy již bude známo, kteří z uchazečů úspěšně složili písemnou část zkoušky a budou přípuštěni k ústní části zkoušky)

vyzvalo k předložení videonahrávky modelové mediační situace. Videonahrávka by neměla být sestříhaná a kratší než 1 hodinu a delší než 2 hodiny, a neměla by obsahovat úvod, kdy mediátor zahajuje mediační jednání, aby byl dán co největší prostor samotnému průběhu mediace. Videonahrávku však ministerstvo může po uchazeči požadovat pouze ve výjimečných případech, kdy z organizačních důvodů není možné zajistit, aby mediační dovednosti byly při ústní části zkoušky prověřovány prostřednictvím simulovaného mediačního jednání. Prezentace videonahrávky má tedy být alternativou k simulovanému mediačnímu jednání, které bude zpravidla součástí ústní části zkoušky mediátora.

K § 4

Uchazeč může svou žádost o vykonání zkoušky vzít zpět do té doby, než bude zahájena písemná část zkoušky a v případě zkoušky z rodinné mediace, která má pouze ústní část, nejpozději do zahájení této ústní části zkoušky. Vezme-li uchazeč svou žádost před zahájením zkoušky zpět, poplatek za přípuštění ke zkoušce mu nebude vrácen, avšak jeho žádost nebude posuzována jako neúspěšný pokus. V případě, že by se uchazeč poté, co bude zkouška zahájena, této zkoušky neúčastnil, nejen že by mu nebyl vrácen poplatek za přípuštění ke zkoušce, ale takový uchazeč by byl navíc hodnocen stupněm neúspěš.

K § 5

Ministerstvo je povinno zaslat uchazeči pozvánku k písemné části zkoušky mediátora nejpozději 4 týdny před jejím konáním. Dále je ministerstvo povinno uchazeče dopisem nebo na svých internetových stránkách informovat o termínu, čase a místě konání ústní části zkoušky mediátora nejpozději 3 týdny před jejím konáním. Tyto lhůty uchazečům poskytují dostatek času k přípravě na zkoušku.

Pokud se uchazeč ze zkoušky řádně omluví, bude mu stanoven náhradní termín. Pozvánku na zkoušku v jiném termínu, a dále pozvánku na zkoušku z rodinné mediace a na zkoušku v opravném termínu na základě žádosti o opakování zkoušky, je ministerstvo povinno uchazeči zaslat nejpozději 3 týdny před jejím konáním.

Pokud uchazeč podá současně se žádostí o vykonání zkoušky mediátora rovněž žádost o vykonání zkoušky z rodinné mediace, která bude mít všechny požadované náležitosti a obsahovat všechny nezbytné přílohy, a zaplatí poplatek za vykonání obou těchto zkoušek, Ministerstvo spravedlnosti mu umožní, aby v případě, že zkoušku mediátora složí úspěšně, konal zkoušku z rodinné mediace do 30 dnů po zaslání osvědčení o vykonání zkoušky mediátora. Účelem tohoto ustanovení je postavit na jisto tu skutečnost, že uchazeči mohou podat současně žádost o vykonání zkoušky mediátora i žádost o vykonání zkoušky z rodinné mediace a zkoušku z rodinné mediace vykonat v krátké časové návaznosti na zkoušku mediátora, jestliže tato byla složena úspěšně.

K § 6 až 8

Forma testu pro písemnou část zkoušky mediátora byla zvolena z toho důvodu, že umožňuje rychle a objektivně přezkoušet znalosti velkého počtu uchazečů. Pro povahu znalostí, které budou při písemné části zjišťovány, je forma testu vhodnější než např. písemná práce ve formě referátu či eseje. Obsahem písemné části zkoušky mediátora bude zejména ověřování znalostí právních předpisů, které se nějakým způsobem týkají procesu mediace.

Podle zákona o mediaci budou uchazeči, kteří nejsou advokáty, skládat zkoušku mediátora u Ministerstva spravedlnosti, zatímco pro uchazeče – advokáty budou zkoušky

zajišťovány Českou advokátní komorou podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 49a zákona o advokacii se přitom pro obsah zkoušky skládané u České advokátní komory a pro její náležitosti použijí obdobně ustanovení zákona o mediaci. Z toho vyplývá, že i ustanovení této vyhlášky se použijí obdobně pro zkoušky zajišťované Českou advokátní komorou. Aby bylo zaručeno, že jak zkoušky neadvokátů, tak zkoušky advokátů budou obsahově stejné a byla tak zajištěna stejná základní kvalita všech zapsaných mediátorů, navrhuje se, aby všechny zkušební otázky byly schvalovány Ministerstvem spravedlnosti a aby byly stejné bez ohledu na to, zda je uchazeči budou skládat u ministerstva nebo u České advokátní komory.

Zatímco obsahem písemné části zkoušky mediátora je ověření znalostí uchazeče, při ústní části zkoušky se ověřují zejména jeho mediační schopnosti a dovednosti. Ústní část zkoušky tak sestává z demonstrace mediačních schopností a dovedností na konkrétních případech, se kterými se mediátoři ve své praxi budou setkávat. Vyhláška přitom bude obsahovat demonstrativní výčet mediačních dovedností, které bude zkušební komise hodnotit.

Součástí ústní části zkoušky bude zpravidla simulované mediační jednání za účasti figurantů, kteří budou představovat strany konfliktu, a uchazeče, který bude představovat mediátora. Pro případ, že by se z organizačních důvodů nepodařilo zajistit účast figurantů, bude ministerstvu dána výjimečně možnost, aby namísto simulované mediace byla součástí ústní části zkoušky prezentace mediačních dovedností formou videonahrávky modelové mediační situace, k jejímuž předložení ministerstvo uchazeče vyzve podle § 3 odst. 5. Při zkoušce z rodinné mediace bude kladen důraz na mediační schopnosti a dovednosti potřebné pro řešení konfliktů vyplývajících z rodinných vztahů.

Podmínkou úspěšného vykonání obou částí zkoušek bude 75 % úspěšnost uchazeče. Při písemné části zkoušky mediátora to bude znamenat uvedení správné odpovědi na alespoň 75 % otázek. Při ústní části zkoušky bude mít zkušební komise k dispozici tabulku obsahující výčet hodnocených mediačních dovedností, kdy každá dovednost bude zkušební komisí bodově ohodnocena a takto ohodnoceny budou i znalosti uchazeče zjištěné z odpovědí na otázky položené zkušební komisí. Ze součtu bodů pak bude získáno celkové procentuální ohodnocení uchazeče.

K § 9

Zkušební komise bude mít 3 členy, kteří budou mít vysokoškolské magisterské vzdělání. Uchazeč se přitom složení zkušební komise, u které bude zkoušku skládat, dozví až bezprostředně před konáním ústní zkoušky. Pro usnášeníschopnost zkušební komise bude potřeba přítomnosti všech členů. Členové zkušební komise budou jmenováni a odvoláváni ministrem spravedlnosti, přičemž z takto určeného okruhu zkušebních komisařů bude Ministerstvo spravedlnosti skládat konkrétní zkušební komise, a to i pro zkoušky zajišťované Českou advokátní komorou. Všichni zkušební komisaři by přitom měli, pokud to jejich možnosti dovolí, zkoušet jak u zkoušek organizovaných ministerstvem, tak u zkoušek organizovaných Českou advokátní komorou. V každé zkušební komisí by přitom, bude-li to možné, měli mít své zastoupení odborníci na mediaci. Za průběh zkoušky bude odpovědný předseda zkušební komise, který bude jmenován, a případně odvolán ministrem spravedlnosti.

K § 10

Členové zkušební komise musí být ve vztahu k uchazeči nestranní. Skutečnosti, které by mohly vést k pochybnostem o nestrannosti, jsou členové zkušební komise povinni sdělit

ministerstvu nejpozději před konáním zkoušky. Uchazeči pak mají právo nejpozději před konáním zkoušky vznést námitku podjatosti. V případě, že uchazeč vznesl námitku podjatosti, ústní část zkoušky nekoná. Takto vznesenou námitku podjatosti je pak uchazeč povinen zaslat ministerstvu písemně, a to nejpozději do 5 pracovních dní ode dne konání zkoušky. Písemně zasláná námitka podjatosti musí být odůvodněna a uchazeč musí navrhnout důkazy k jejímu prokázání. V případě zjevně bezdůvodné nebo opožděně zasláné námitky podjatosti bude uchazeč hodnocen stupněm neuspěl, čímž by mělo být zabráněno účelově vznášeným námitkám podjatosti.

K § 11

Uchazeči se mohou z vážných důvodů (např. z důvodu nemoci nebo vážných rodinných důvodů) ze zkoušky omluvit. Pokud tak ve stanovené lhůtě 5 dnů ode dne konání zkoušky učiní, ministerstvo jim umožní zkoušku vykonat v náhradním termínu. Pokud se ovšem ke zkoušce nedostaví ani v tomto náhradním termínu, budou hodnoceni stupněm neuspěl, pokud do 5 dnů ministerstvu neprokáží, že se nemohli dostavit z důvodů zvláštního zřetele hodných. Těmito důvody se rozumí pracovní neschopnost (doložena dokladem od lékaře) a překážka nespočívající na vůli uchazeče, která mu brání v účasti na zkoušce (přírodní katastrofa, nehoda při cestě, apod.), nebo jiné obdobně závažné důvody. Ve výjimečných případech ministerstvo na žádost uchazeče promine zmeškání lhůty, pokud toto zmeškání bylo způsobeno důvody hodnými zvláštního zřetele, které uchazeč prokáže (např. vážná nemoc, v jejímž důsledku uchazeč nebyl schopen lhůtu dodržet, nebo bezvědomí). Žádost o prominutí zmeškání lhůty je třeba ministerstvu podat do 5 dnů po odpadnutí překážky.

K § 12 až 14

Podmínka úspěšného složení písemné i ústní části zkoušky se vztahuje pouze ke zkoušce mediátora, neboť zkouška z rodinné mediace se skládá pouze z ústní části. Povinnost opakovat písemnou část v případě neúspěchu při ústní části zkoušky mediátora je nadbytečná a pouze by zatěžovala jak uchazeče, tak ministerstvo při organizaci zkoušek. Proto v případě neúspěchu při ústní části zkoušky mediátora již uchazeč nebude muset znovu absolvovat písemnou část zkoušky mediátora, pokud ji uchazeč složil úspěšně. Podmínky, za kterých lze opakovat zkoušku, upravuje zákon o mediaci.

O průběhu zkoušky se pořídí protokol, který bude obsahovat stanovené náležitosti a jeho přílohou vždy bude tabulka bodového ohodnocení mediačních dovedností a znalostí uchazeče, která se bude vyplňovat při ústní části zkoušky, a případně videonahrávka modelové mediační situace, pokud ministerstvo k jejímu předložení uchazeče vyzvalo. Nepůjde-li o zkoušku z rodinné mediace, bude přílohou protokolu navíc písemný test vypracovaný při písemné části zkoušky mediátora.

Úspěšnému uchazeči vydá ministerstvo osvědčení o vykonání zkoušky mediátora, případně osvědčení o vykonání zkoušky z rodinné mediace. Osvědčení ministerstvo uchazeči zašle co nejdříve, nejpozději do 30 dnů po konání zkoušky. Kopii osvědčení o vykonání zkoušky mediátora je úspěšný uchazeč povinen předložit při žádosti o zápis do seznamu mediátorů. Pokud jde o osvědčení o vykonání zkoušky z rodinné mediace, je jeho předložení podmínkou uvedení zaměření na rodinnou mediaci v seznamu mediátorů. Platnost osvědčení je dle zákona o mediaci 3 roky. Pokud uchazeč nepožádá do uplynutí této lhůty o zápis do seznamu mediátorů, bude muset vykonat zkoušku znovu.

K § 15

Stanovená výše odměny mediátora za soudem nařízené první setkání s mediátorem, která se uplatní v případě, že se účastníci řízení nedohodnou s mediátorem na jiné odměně, znamená, že celková odměna mediátora za první setkání nařízené soudem může činit až 1 200,- Kč, přičemž dle zákona o mediaci hradí účastníci odměnu rovným dílem. Podle zákona o mediaci budou účastníci řízení vedle této odměny hradit mediátorovi sjednané hotové výdaje (cestovní výdaje, poštovné apod.), a případně daň z přidané hodnoty, kterou je mediátor povinen z odměny a náhrady hotových výdajů odvést. Za účastníky řízení, kteří byli osvobozeni od soudních poplatků, platí odměnu mediátora prostřednictvím soudu stát.

K § 16

Den nabytí účinnosti se navrhuje ke stejnému dni, kdy nabude účinnosti zákon o mediaci.